

Sra.—D. Romá Gaspar i família (Valencia).—D. Antón de P. Puig i Sra.—Don A. Valentí i família.—D. Jaume Guizard.—D. Antoni Vengan i Tort (Saragoça).—D. Roc Estivill Masgrau (Benicarló).—D. Josep Serra Muguet i Sra.—D. Joaquim Terol.—D. Ernest Orriols Font.—D. Joan Inglada Orriols.—D. Martí Grions Saserra.

A tots se'ls desitja els resulti agradable i profitosa la temporada.

X.

L'aigua de la font del ferro

L'altre diumenge a la tarda anaven força animats camí de la Font del Ferro en Sarriera, el seu germà, sa muller, dugues cunyades, la sogra i un gocet blanc. Al carrer de Gravalosa van trobar an en Gallart que allí el sol, tot sol prenia perquè està un xic delicat.

—Vols venir?—van preguntar-li.

—Mercés,—ell va contestar;

pro no puc, em trobo débil quasi no puc caminar.

—Aném, home, no t'espantis que hi fas an aquí parat?

l'aigua de la Font del Ferro fa venir gana, ja ho sabs.

—Si; pro'l que a m'im convindria es que fes venir menjar.

J. ASMARATS

Noves

Lluïdíssima sigué enguany la Festa dels Automòbils en la diada de Sant Cristòfol. Al matí després de l'Ofici hi hagué la benedicció a la que hi concorregueren important nombre d'autos fent una vistosa desfilada per davant l'Església. Alguns d'ells lluien banderes mates i ginesteres, cridant l'atenció un auto-camió simbolitzant un jardí amb bancs i voltat de mates i vistosa lliroia.

A la tarda hi hagué sardanes a la Plaça amb gran concurren-

cia de forasters, i a la nit lluïdíssim ball al Café de la Unió. Els programes anaven a càrrec de la Cobla d'Arbúcies.

—Lliroia se ven a Barcelona. Vegi's l'anunci.

Copiem de la «La Veu de Catalunya» de la seva edició del 13 del corrent més.

«La simpàtica revista «Lliroia» està donant com a folletó una nova novel·la del prestigiós literat català N'Antoni Busquets i Punset, que porta per títol «Animes ferides» i de la qual un aplec de catalanistes de Sant Hilari es proposen fer una bella edició d'homenatge al seu distingit autor».

Agraim el qualificatiu, com també l'ajut en propulsar el justificat pensament, ja que no pot ésser mes del cas, encar que modestament, aprofitin els fills de Sant Hilari tant bella ocasió de fer un acte de simpatia a un distingit fill de la vila.

se cansat de la gegantina lluita amb els palets i blocs costers que més amunt, sortint del esboranc de Sau, li barren el pas, obligant-lo a saltar desesperadament, formant onades febles que amb besar les vores deixen randes d'escuma encaixades en el tou blavós del ample llit, i quines malles i blondeig serven agullons de granit estimbats de les serres alteroses.

Posada capritxosament en el recolze més emboscats, poc llunyana, del riu, la caseta blanca s'enriolava amb les joguines del sol ponent.

Meravellats contemplaven el paisatge des del cim de Puig arnol, els dos companys, en el solitari romiatge per les muntanyes. En Bertrana prengué la paraula en el moment solemniat del encís.

—Te plau la sobtada visió de la vall? Potser no la coneixies!

—De pas i en hora menys apropòsit.

—Qu'et precisa seguir el fil del itinerari que marcases, tot dinant, al Hotel? Si no fos aixís tindria gust en convidar-te a la meua ruta. Se'm clourà'l jorn, si a Deu plau, al dintell d'aquella casa blanca que tant t'atrau.

Doncs per una conversa collida al etzar entre jovenalla, vaig tastar les primícies d'un idil·li... Una pubilleta bona, bella... Un *senyor* jove, bo, galant, gentil... estiuellant al Hotel... Què vols que't diga: vaig pensar en tu. M'he equivocat?

—No t'has equivocat, amic! Es cert, si: existeix aquest primer capítol d'una novel·la d'un estiu. ¡La novel·la d'un estiu! Com he batejat la primera il·lusió, la més fonda de la meua vida. Tu potser creuràs que és un esclat de romanticisme a dretes.

—No ho crec. Te conec a fons. Potser fóra millor que resultés aixís: un xic romàntic el pas. Tu no coneixes la gent de per aquí. Si es tractés d'ella sola, raí! Ja t'hi podries breçolar en l'il·lusió, sense perill. Però la flor resta voltada d'espines, i em temo que al abastar-la t'hi esgalabraràs.

Jo'm planyo de no poguer-hi ser confident en aquestos amors. Dèixam guardar un record per curt temps. Llites entre família me tenen allunyat de tracte amb Serradeures. ¡Valdement fossis tú el pont per passar de llar a llar!

—Vols fer-me un favor?

—Digas.